

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Palladio Diacono. 473.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

Κυνηγίου. υοα.

Τοῖς οἰκέταις χρηστέον ὡς ἑαυτοῖς. ἄνθρωποι γὰρ εἰσι καὶ ἡμεῖς. ἢ γὰρ παρολίμῃς, ἢ τύχῃ πολέμου, ἢ τυραννίδος ὄπλων, τὰς ἐποήσατο κτήματα. ἀλλ' οἱ πάντες ἐν ἑσμῷ καὶ τῇ φύσει, καὶ τῇ πίστει, καὶ τῇ μελλόνῃ κέλσει.

ἐπιμ.

Θέωνι. υοβ.

Ὅτι ἔτε οἱ παρολίμῃς πλὴν τῆς θεοῦ παρὰ σάμῃνοι γνώσει, ἀπολογίαν ἔξουσιν, ὡς ταύτῃ νόμῳ μὴ διδάχθέντες, ὁ σοφὸς παιδευέει σε Παῦλος, τὰ ἀόρατα τῆς θεοῦ ἀπὸ κτίσεως κόσμου τοῖς ποιήμασι νοήματα εἰρηκῶς καθαροῦσθαι. εἰ δὲ σκεῖνοι ἀσύγνωστοί, τίνα ἔξουσι συγνώμην οἱ νῦν εἰς θεὸν ἀμαρτάνοντες;

Παλλάδιῳ Διάκονῳ. υογ.

Εἰ ἐλαπίσσεως τὸ ἔθνος τῆς θεοῦ σήμερον νομίζουσιν οἱ κεκοχολοί, τὸ τῷ εὐαγγελιστῇ περὶ αὐτῆς εἰρημύρον, δόξαν ὡς μονογενοῦς παρὰ πατρός, ἐλαπίσθησαν καὶ τὸν θεὸν εἰς ἀγαθότητα νομίζουσαν, τῷ Δαβὶδ λέγοντος, ὡς ἀγαθὸς τῷ Ἰσραὴλ ὁ θεός. εἰ δὲ ἐν ταῦθα κατὰ ὁπίστασιν τὸ, ὡς ἀγαθὸς, εἴρηται, κακέϊσε τὸ, ὡς μονογενὴς, κατὰ βεβαίωσιν καὶ ὁμοίωσιν γεγραπταί.

Νεωτέροις μοναχοῖς. υοδ.

Εἰ νομῖμος ἀκούετε, νηστεύοντες μὴ τυφθᾶθε. εἰ δὲ ἐπὶ τῷ αὐχέϊτε, μᾶλλον κρεωφαγεῖτε.

Παύλῳ Διάκονῳ. υοε.

Σίμωνα τὸν ἀγαπητὸν ἢ σισάρα σὺρίστησι γυμνόν, ἢν ἀμπεχεται, καὶ ἐπειδή ἀπαίρει παρὰ Ἄγυπτον, σκεπάσματος δέεται. ἐγὼ τὸν ἵμισι τῶν σὺν νηστῶ. ὁ δὲ νόμος τῆς βασιλείου, χιτῶνα

Cyneo. 471.

Seruis, tanquam nobis ipsi, ut edum est. Homines enim illi nostri instar sunt. Anticipata quippe opinio, aut belli fortuna, aut armorum vis, eos in aliorum possessionem redegit. At re vera omnes unum atque idem sumus, siue naturam, siue fidem, siue futurum iudicium spectemus.

Theoni. 472.

Quod neque illi, qui ante conditam Legem cognitionem Dei propulerunt, excusationem habituri sint, ut qui eam Legis magisterio minimè perceperint, ex sapienti viro Paulo discas licet, qui inuisibilia Dei à creatura mundi per ea, quæ facta sunt, intellecta conspici testatur. Quod si venia illi carent, quam tandem in Deum habituri sunt, qui nunc in Deum peccant?

Rom. 1.
Rom. 2.

Palladio Diacono. 473.

Si Dei Filium hoc argumento imminui existimant homines male feriati, quod de eo ab Evangelista dictum est, Gloriam tantam vnigeniti à Patre, Dei quoque bonitatem propterea imminui existiment, quod Dauid his verbis vtatur, Quam bonus Israël Deus his qui recto sunt corde: Quod si hoc loco hæc verba, Quam bonus, per amplificationem dicta sunt, illic quoque hæc verba, Tanquam vnigeniti, per confirmationem ac similitudinem scripta sunt.

104n. 1.

Psal. 72.

Iunioribus Monachis. 474.

Si Monasticam vitam legitime colitis, ieiunantes à fastu alienos vos præbete. Sin autem hoc nomine insolescitis, carnes potius edite.

Paulo Diacono. 475.

Simonem, quem ego imprimis amo, ex caprinis pellibus contexta vestis, qua amictus est, nudum esse ostendit. Et quia in Ægyptum proficiscitur, indumento opus habet. Hunc igitur ego tibi commendo.

Q. iij